

16.02.2015

Ryj/3

§ 185

Lausunto sisäministeriölle esiselvityksestä nuohousta koskevan lainsäädännön muutostarpeista

HEL 2012-008480 T 03 00 00

SM028:00/2012

Päätös

Kaupunginhallitus päätti antaa nuohousta koskevan lainsäädännön muutostarpeesta tehdystä esiselvityksestä sisäministeriölle seuraavan lausunnon:

Esitys nuohouspalveluiden tarjoajan velvollisuudesta toimittaa vähintään kerran vuodessa tietoja toiminnastaan viranomaiselle on kannatettavaa. Ilman tiedonantovelvoitetta pelastuslaitos ei sopimusperusteisessa järjestelmässä tiedä alueellansa toimivia nuohousyrittäjiä. Tällöin mm. nuohoojien vikailmoitusten välittyminen pelastusviranomaisille voi olla puutteellista.

Pelastusviranomaisen roolin säilyminen nuohoojien seurannassa ja valvonnassa on tärkeää. Myös nuohoojien kouluttamisesta ja täydennyskouluttamisesta tulee huolehtia. Näin voidaan taata nuohoojien asiantuntemus asukkaiden neuvonnassa sekä päästöjen seurannassa ja vähentämisessä. Vaarana on, että valvomattomassa sopimusperusteisessa nuohousjärjestelmässä neuvonta vähenee taloudellisten näkökohtien korostuessa. On tärkeää, että nuohoussopimukseen sisällytetään aina velvoite tulisijan oikean ja vähäpäästöisen käytön opastuksesta.

Taitamaton puunpoltto heikentää merkittävästi ilmanlaatua tiheään rakennetuilla pientaloalueilla ja hiukkaspäästöt aiheuttavat huomattavaa terveyshaittaa. Pääkaupunkiseudulla pientalojen pienhiukkaspäästöt muodostavat noin 25% osuuden liikenteen ja energiantuotannon yhteenlasketuista kokonaispäästöistä ilmaan. Päästöosuus on merkittävä erityisesti siksi, että pienpolton päästöt kohdistuvat pääosin suppeahkoille, pientalovaltaisille alueille.

Ympäristöviranomaiset ovat aktiivisesti etsineet ja koonneet keinoja päästöjen vähentämiseksi. Päästöihin vaikuttaminen tulisijojen uusiutumisen kautta on erittäin hidasta ja siksi yksi tehokkaimmista keinoista vähentää päästöjä on neuvonta, tiedotus ja valistus. Nuohoojat ovat neuvonnassa avainasemassa. Nuohouksen yhteydessä on mahdollista havainnoida puun polton tapaa ja antaa asukkaille opastusta, jolla päästöjä ja haittoja voidaan olennaisesti

16.02.2015

Ryj/3

vähentää. Vaatimus nuohoojien ammattitutkinnosta tulisi säilyttää säädöksissä.

Myös tulevaisuudessa nuohoojien olisi syytä jatkaa nuohousluettelon ylläpitoa. Esiselvityksessä mainittu Varanto-hankkeessa esitetty nuohoojien paikkatietokäyttöliittymän kehittäminen ja käyttöönotto on tärkeää paikkatiedon tuottamiseksi. Paikkatietoja voidaan hyödyntää mm. päästöjen laskennassa ja vaikutusten mallintamisessa.

Esittelijä

apulaiskaupunginjohtaja
Pekka Sauri

Lisätiedot

Timo Linden, vs. apulaiskaupunginsihteeri, puhelin: 310 36550
timo.linden(a)hel.fi

Liitteet

- 1 Sisäministeriön lausuntopyyntö nuohousesiselvityksessä
- 2 Sisäasiainministeriön kirje
- 3 Nuohousesiselvitys lausuntoversio 26.11.2014

Muutoksenhaku

Muutoksenhakukielto, valmistelu

Otteet

Ote
Sisäministeriö

Otteen liitteet
Esitysteksti

Päätösehdotus

Päätös on ehdotuksen mukainen.

Esittelijän perustelut

Lausuntopyyntö

Sisäministeriö pyytää Helsingin kaupungin lausuntoa ministeriössä laaditusta esiselvityksestä nuohousta koskevan lainsäädännön muutostarpeesta.

Esiselvityshankkeen tavoite ja toteutus

Sisäministeriön pelastusosasto käynnisti 24.5.2012 esiselvitys nuohousta koskevan lainsäädännön muutostarpeesta - hankkeen. Hankkeen tavoitteena on ollut selvittää nuohousta koskevan pelastustoimen lainsäädännön mahdolliset muutostarpeet ottaen huomioon vaikutukset nuohouspalveluiden tarjontaan ja saatavuuteen,

valvontaan, sisältöön, hintaan ja laatuun. Ilmanvaihtokanavien ja -laitteiden huolto ja puhdistus eivät ole sisältyneet tämän hankkeen tehtäviin.

Esiselvityksessä kartoitettiin nykytilanne nuohouspalveluiden järjestämisessä ja arvioitiin voimassa olevan sääntelyn toimivuutta. Valmistelun aikana on kuultu eri asiantuntijoita ja sidosryhmiä sekä järjestetty kysely nykytilan kartoittamiseksi. Valmistelussa on otettu huomioon viimeisimmän pelastuslain uudistuksen nuohoukseen liittyvä aineisto, käyty läpi asiaan liittyvää oikeuskäytäntöä, kartoitettu nuohoustoimen sääntelyä Pohjoismaissa ja tehty tilastokatsaus tulisijoja ja hormoneja koskevista tulipaloista.

Tämän aineiston pohjalta on arvioitu voimassa olevan lainsäädännön toimivuutta ja muutostarpeita. Hankkeessa ei ole ensisijaisesti pohdittu nuohouksen merkitystä tai tarpeellisuutta, vaan sitä, miten nuohouspalveluja olisi tarkoituksenmukaista säännellä.

Päätökset nuohouspalvelujen kehittämissuunnasta ja jatkotoimenpiteistä kuten mahdollisen lainsäädäntöhankkeen sisällöstä ja tehtävästä tehdään myöhemmin.

Lainsäädännön kehitys

1.1.1934 voimaan tulleessa palolaissa ja sen nojalla annetussa palosäännössä nuohousta koskevat säännökset ovat pääpiirteissään säilyneet nykyiseen pelastuslakiin asti. Palolaissa säänneltiin tulisijojen ja hormien nuohoamisesta varsin samansuuntaisesti kuin voimassa olevissa säädöksissä. Nuohouksen järjestämistavalle oli kaksi vaihtoehtoa: kunnallinen nuohouslaitos tai nuohouspiireittäin valitut yksityiset nuohoojat.

1.9.1999 voimaan tulleessa pelastustoimilaissa (561/1999) vastuu tulisijojen ja hormien nuohouksen suorittamisesta siirrettiin kunnalta rakennuksen omistajalle ja haltijalle. Samalla säädettiin vaihtoehdoksi nuohoustoimen järjestämiseksi sopimusperusteinen nuohousjärjestelmä, jossa rakennuksen omistaja tai haltija voi teettää nuohouksen itse valitsemallaan nuohoojalla.

1.1.2004 voimaan tullessa pelastuslaissa (468/2003) pelastustoimen alueellistamisen takia kunnille säädetyt tehtävät siirrettiin alueen pelastustoimen tehtäviksi. Samalla säädettiin mahdolliseksi käyttää pelastuslaitoksen alueella kaikkia nuohouksen eri järjestämisvaihtoehtoja samanaikaisesti rinnakkain. Nuohoojan kelpoisuusvaatimukseen luotiin siirtymäsäännökset ja tunnustettiin nuohoojan ammattipätevyys toisesta EU-valtiosta.

16.02.2015

Ryj/3

Voimassa oleva pelastuslaki (379/2011) tuli voimaan 1.7.2011. Pelastuslain uudistamisen yhteydessä nykyisessä nuohousjärjestelmässä ei ilmennyt suuria muutospaineita. Pelastuslain valmistelussa päädyttiin siihen, että nuohouspalveluja ja nuohoustoimintaa koskevien säännösten muutostarpeet selvitetään erikseen.

Pelastuslaissa nuohouksesta on säädetty luvussa 9. Nuohousta koskevia säännöksiä on annettu nuohouksen järjestämisestä, nuohoustyön sisällöstä, nuohoojan velvollisuuksista ilmoittaa vioista ja ylläpitää nuohousluetteloa sekä nuohoojan kelpoisuudesta. Lisäksi pelastuslain luvussa 3 on säädetty kiinteistöjen nuohousvelvoitteesta ja luvussa 4 alueen pelastustoimen vastuusta nuohouspalvelujen asianmukaisesta järjestämisestä. Tarkemmat säädökset nuohouksen määräväleistä ja tarkoituksenmukaisesta ajankohdasta sekä nuohouksen sisällöstä ja nuohoustodistuksesta on annettu sisäministeriön asetuksesta nuohouksesta (539(2005)).

Muistion päätelmät ja ehdotukset

Voimassa olevaa nuohouksen sääntelyä on yhtenäistettävä tiukasti säädellyn piirinuohouksen ja täysin vapaan sopimusperusteisen järjestelmien välillä. Nykyisessä sääntelyssä asetetaan tiettyjä vaatimuksia nuohoojalle ja nuohoustoiminnan harjoittajalle esim. vioista ilmoittaminen, nuohousluettelon ylläpitäminen ja nuohoojan kelpoisuus. Näiden vaatimusten valvonnasta ei ole sääntelyä, koska on oletettu, että asioista sovitaan pelastuslaitoksen ja nuohoustoiminnan harjoittajan välisessä piirinuohous-sopimuksessa. Koska pelastuslaitoksen valvontatehtävä kohdistuu ainoastaan kiinteistön nuohous-velvoitteen toteutumiseen, on tarve terävöittää muuta nuohoukseen liittyvää sääntelyä. Seuraavien ehdotusten lähtökohtana on, että

- 1) nuohousvelvoite säilyy kiinteistöillä nykyisen kaltaisena,
- 2) pelastuslaitosta ei eroteta nuohouksen sääntelystä,
- 3) nuohoojien ammattitutkintovaatimus säilyy nykyisenä.

Nuohouspalveluiden järjestämisessä on olemassa kolme vaihtoehtoa, joista ainoastaan kahta käytetään. Valtioneuvostossa on käynnissä hankkeet kuntien järjestämisvastuulla olevien tehtävien vähentämiseksi, joten järjestämisvaihtoehtoista on jätetty pois pelastuslaitoksen mahdollisuus hoitaa nuohous omana työnään. Koska nuohous on välttämättömyyspalvelu, on varmistettava nuohouspalveluiden saatavuus.

Esitetään, että jatketaan kahdella nuohouksen järjestämisvaihtoehdolla: sopimusperusteisella eli vapaalla nuohouksella ja piirinuohouksella.

Nykyisen sääntelyn mukainen pelastuslaitoksen vastuu nuohouspalveluiden asianmukaisesta järjestämisestä on tehtävänä epäselvä. Jotta sääntely olisi tasa-arvoista ja yhdenmukaista nuohouspalveluiden järjestämistavasta riippumatta, tulee pelastuslaitoksen roolia ja tehtäviä tarkentaa.

Esitetään, että pelastuslaitokselle säädetään velvoite seurata alueensa nuohouspalveluiden palvelutasoa eli saatavuutta ja tarjontaa, toteutumista sekä hintakehitystä.

Ilman uudenlaista sääntelyä sopimusperusteisessa järjestelmässä pelastuslaitos ei tiedä alueellansa toimivia nuohousyrittäjiä.

Esitetään, että sopimusperusteista nuohousjärjestelmää käytettäessä nuohouspalveluiden tarjoajille säädetään lupamenettelyä kevyempi ilmoitusvelvollisuus viranomaiselle toiminnan aloittamisesta alueella. Ilmoitus sisältäisi myös tiedot itsenäisesti nuohoustyötä tekevästä henkilöstä ja oppisopimus-koulutettavista.

Nuohouspalvelut koetaan vahvasti kunnalliseksi palveluksi, jolloin tietoja mahdollisista palveluntuottajista haetaan ensisijaisesti kunnan perusteella. Tämä puoltaisi tarvetta valtakunnallisesta nuohoojarekisteri pelastuslaitoskohtaisten rekisterien sijasta. Nuohouspalveluiden palvelutason seuranta ja siihen reagointi sekä nuohoojien toiminnanharjoittamisilmoitusten käsittely ja rekisterin pito voivat olla myös jonkin toisen kuin pelastuslaitoksen tehtävä esim. aluehallintoviraston. Käytännössä tämä tarkoittaisi nykyisten tehtävien siirtoa kunnista valtiolle. Tällöin pelastuslaitokselle jäisi entistä selvemmin rooli nuohousvelvoitteen valvonnassa.

Vaihtoehtoisesti esitetään, että pelastuslaitoksen sijasta nuohouspalveluihin liittyvä päätöksenteko keskitetään valtakunnalliselle viranomaistaholle.

Nykyinen nuohousvälien sääntely ei ota huomioon tulisijan ja hormin käyttötapaa, vaan lähtökohtana on ollut kiinteistön käyttötapaa ja käytetty polttoaine. Esitetään, että nuohousvälien määrittämisessä otetaan nykyistä enemmän huomioon tulisijan käyttötapaa.

Esitetään, että omatoimisen nuohouksen lupapäätöksissä muutetaan voimassa olevaa soveltamis-käytäntöä sallivampaan suuntaan.

Omatoimisen nuohouksen toteutumista tulee valvoa. Tämä voitaisiin toteuttaa esimerkiksi edellyttämällä ammattitutkinnon suorittaneen nuohoojan suorittamaa nuohousta esim. kolmen vuoden välein. Tällöin nuohoustyön sisältö painottuisi tulisijan ja hormin käyttö- ja paloturvallisuuden tarkastamiseen.

Nuohouspalveluiden järjestämistavan luonnollista kehittymistä piirinuohouksesta vapaaseen kilpailuun ja sopimusperusteiseen järjestelmään ei ole tarkoitus rajoittaa lainsäädännöllä. Nuohouspalveluiden kilpailutukseen on tarve laatia yhdenmukaiset valtakunnalliset kriteerit.

Esitetään, että esim. viiden vuoden siirtymäajan jälkeen nuohouspalvelut on järjestettävä joko sopimusperusteisesti eli vapaana nuohouksena tai nuohouspiirit on kilpailutettava hankintalainsäädännön mukaisesti.

Ammatillisessa koulutuksessa on käynnissä tutkintorakenteen muutos. Muutoksen yhteydessä tarkastellaan tutkintonimikkeitä, joka voi olla tutkintokohtainen tai osaamisalakohtainen. Nuohoojan ammattitutkinto on esitetty yhdistettävän osaksi laajempaa tekniikan alan ammatillista perustutkintoa.

Pronton tilastojen mukaan iso osa tulisijoista ja hormeista alkaneista tulipaloista on johtunut rakennusaikaisista virheistä. Nuohoustyön yhteydessä ei pystytä havaitsemaan piileviä rakennevirheitä, jotka eivät välttämättä ole olleet olemassa rakennusvaiheessa tehdyn hormikatselmuksen aikana. Tulisijan tai hormin muutokset ovat tyypillisesti toimenpiteitä, joille ei haeta rakennus- tai toimenpidelupaa. Prontoon kirjattujen pelastusviranomaisten arvioiden mukaan iso osa tulipaloista onkin johtunut näistä ns. tee se itse -virityksistä. Rakentamisen valvontaa, lupakäytäntöä ja ohjausta olisi syytä tältä osin terävöittää. Pidemmällä aikajänteellä muutokset ilmasto-, ympäristö-, terveys- ja energiatehokkuusvaatimuksissa saattavat vaikuttaa merkittävästi tulisijoilta ja hormeilta edellytettäviin ominaisuuksiin. Tällöin paloturvallisuusvaatimukset tulevat olemaan vain yksi osa isosta kokonaisuudesta. Kehitys tulee väistämättä vaikuttamaan myös tulevaisuuden nuohousta koskevaan lainsäädäntöön.

Saadut lausunnot

Esittelijä toteaa, että ympäristölautakunta on 13.1.2015 ja pelastuslautakunta 20.1.2015 antanut lausuntonsa sisäministeriön lausuntopyynnöstä nuohousta koskevan lainsäädännön muutostarpeesta.

16.02.2015

Ryj/3

Esittelijän kannanotto

Esittelijä viittaa pelastus- ja ympäristölautakuntien lausuntoihin.

Esittelijä

apulaiskaupunginjohtaja
Pekka Sauri

Lisätiedot

Timo Linden, vs. apulaiskaupunginsihteeri, puhelin: 310 36550
timo.linden(a)hel.fi

Liitteet

- 1 Sisäministeriön lausuntopyyntö nuohousesiselvityksessä
- 2 Sisäasiainministeriön kirje
- 3 Nuohousesiselvitys lausuntoversio 26.11.2014

Otteet

Ote
Sisäministeriö

Otteen liitteet
Esitysteksti

Päätöshistoria

Pelastuslautakunta 20.01.2015 § 22

HEL 2012-008480 T 03 00 00

Viite: SM 141 7686, SM 028:00 / 2012

Esitys

Pelastuslautakunta esitti kaupunginhallitukselle seuraavien asiakohtien huomioimista lausunnon antamisessa sisäministeriölle viitekohdan asiasta.

Muistion sisältökokonaisuus antaa sisäministeriölle hyvän mahdollisuuden tehdä ratkaisun lainsäädännön muutostarpeesta ja jos muutokseen nähdään tarve niin esitykseen siitä kuinka lakia tai ohjaavia toimenpiteitä pitäisi kehittää.

Nykylainsäädäntö mahdollistaa nuohouspalvelun hankinnan asianmukaisesti kunnan erityispiirteet huomioiden. Keskeisiä järjestelmän heikkouksia näyttäisi enemmänkin olevan viranomaisten valmiudessa hallita ja toteuttaa asiallisesti eri vaihtoehtoja. Ohjausta kaipaavia tekijöitä ovat mm. kilpailuttaminen, palvelun hinnoitteluperiaate ja valvonta.

Nykyinen lainsäädäntö mahdollistaa jo nykyisellään palvelun kilpailuttamisen, eikä näin ollen sorran vapaan kilpailun tilannetta. Piirinuohousjärjestelmän kohdalla kilpailutus tapahtuu hankintalain mukaisessa tarjouskilpailuvaiheessa. Sopimusperusteisessa taas yrittäjät kilpailevat tapauskohtaisesti palvelun tuottamisesta.

Nuohoustoimen eri järjestämisvaihtoehtojen toimivuutta suhteessa tulisijoista ja niiden hormeista aiheutuneiden tulipalojen määrän kehitykseen tulisi tutkia enemmän. Yleisesti arvellaan, eri osapuolista riippuen, että nuohouspalvelujen tuottamisen laadussa ja paloturvallisuuden osatekijää palvelevana on omia heikkouksia järjestelmästä riippuen. Asiasta ei ole riittävästi objektiivista tietoa.

Nuohoustoimen tarpeellisuuden ja merkityksen selvittäminen tulee asettaa jatkoselvitystyön seuraavaksi prioriteetiksi. Sen pohjalta on vasta mahdollisuus tehdä järjestelmävaihtoehtojen asettaminen ja tarkastella nuohouspalvelujen tarvetta välttämättömyyspalveluna.

Pelastusviranomaisen valvontavelvoitteen keinoja ja menetelmiä tulee konkretisoida. Muistion yhdessä muutosesityksessä esitetään valvonnan säilyttämistä pelastusviranomaisella. Paloturvallisuuden näkökulmasta valvonta on tarpeellista. Sille on kuitenkin luotava edellytykset.

Nykyisellään pelastusviranomaisella ei ole sujuvaa mahdollisuutta selvittää tai seurata nuohoustoimintaa harjoittavien yritysten olemassaoloa. Tällaisen rekisterin muodostamiselle on tarvetta siitä riippumatta millainen nuohoustoimen järjestelmä kunta-alueelle valitaan.

Nuohoustoimen päätöksenteon keskittäminen liian etäälle (valtionhallinnon tasolle) kuntatasosta saattaa johtaa siihen, että kuntakohtaiset erityispiirteet jäävät huomioimatta.

Nuohoojien ammattitutkintovaade tulee säilyttää ja sitä on kehitettävä. Nuohoojien läsnäololla rakennuksissa on myönteistä potentiaalia paloturvallisuuden ja puunpolton asiantuntijana. Monipuolinen asiantuntijuus osaaminen voi olla myös kilpailuvaltti.

Tulisijojen ja niiden hormien korjausmenetelmien sopivuutta ei nykyisellään säätele ja faktisesti valvo kukaan. Niin ikään markkinavalvontaa tulisijojen ja hormien yhteensopivuudessa ja asennuksissa tulee lisätä. Rakennus ja korjausvaiheen asianmukaisella toteutuksella on merkittävä vaikutus rakennuksen paloturvallisuuteen.

Esittelijä

pelastuskomentaja
Simo Wecksten

16.02.2015

Ryj/3

Lisätiedot

Seppo Sihvonen, palomestari, puhelin: 310 30061
seppo.sihvonen(a)hel.fi

Ympäristölautakunta 13.01.2015 § 14

HEL 2012-008480 T 03 00 00

Lausunto

Ympäristölautakunta antoi seuraavan lausunnon.

Taitamaton puunpoltto heikentää merkittävästi ilmanlaatua tiiviillä pientaloalueilla ja hiukkaspäästöt aiheuttavat huomattavaa terveyshaittaa. Pääkaupunkiseudulla pientalojen pienhiukkaspäästöt muodostavat noin 25% osuuden liikenteen ja energiantuotannon yhteenlasketuista kokonaispäästöistä ilmaan. Päästöosuus on merkittävä erityisesti siksi, että pienpolton päästöt kohdistuvat pääosin suppeahkoille, pientalovaltaisille alueille. Tutkimusten mukaan syöpävaarallisen bentso(a)pyreenin tavoitearvo ylittyy monilla pääkaupunkiseudun tiiviillä pientaloalueilla.

Ympäristöviranomaiset ovat aktiivisesti etsineet ja koonneet keinoja päästöjen vähentämiseksi. Päästöihin vaikuttaminen tulisijojen uusiutumisen kautta on erittäin hidasta ja siksi yksi tehokkaimmista keinoista vähentää päästöjä on neuvonta, tiedotus ja valistus. Nuohoojat ovat neuvonnassa avainasemassa. Nuohouksen yhteydessä on mahdollista havainnoida puun polton tapaa ja antaa asukkaille opastusta, jolla päästöjä ja haittoja voidaan olennaisesti vähentää.

Nuohoojien ja ympäristöviranomaisten yhteistyö on ollut hyvää Nuohousalan keskusliiton koordinoimana. Nuohoojien kokemus alueensa tulisijojen toimivuudesta ja käyttötottumuksista on arvokasta mm. päästöjen arvioinnissa pääkaupunkiseudulla. Nuohoojat ovat opastaneet asukkaita jakamalla mm. pelastusviranomaisten, pääkaupunkiseudun kuntien ja HSY:n laatimaa Opas puunpolttoon - esitettä. Vuosina 2012-2013 opasta on jaettu yhteensä 150 000 kappaletta Uudenmaan, Etelä-Karjalan, Etelä-Savon ja Pohjois-Savon alueilla.

Esitys, että nuohouspalveluiden tarjoajalle säädetään tiedonantovelvoite toimittaa vähintään kerran vuodessa tietoja toiminnastaan viranomaiselle, on kannatettava. Ilman tätä pelastuslaitos ei sopimusperusteisessa järjestelmässä tiedä alueellansa toimivia nuohousyrittäjiä. Tällöin mm. nuohoojien vikailmoitusten välittyminen pelastusviranomaisille voi olla puutteellista.

16.02.2015

Ryj/3

Myös tulevaisuudessa nuohoojien olisi syytä jatkaa nuohousluettelon ylläpitoa. Esiselvityksessä mainittu Varanto-hankkeessa esitetty nuohoojien paikkatietokäyttöliittymän kehittäminen ja käyttöönotto on tärkeää paikkatiedon tuottamiseksi. Paikkatietoja voidaan hyödyntää mm. päästöjen laskennassa ja vaikutusten mallintamisessa.

Esiselvityksen kohdassa 3.3. todetaan, että nuohoustodistuksessa tulee ilmetä mm. nuohoojan suorittamat toimenpiteet ja mahdolliset lisätyöt sekä havaitut paloturvallisuutta vaarantavat viat ja puutteet. Nuohooja näkee, miten tulisijaa on käytetty ja millaisia aineita tulisijassa poltetaan. Yleisenä toimintatapana on ilmoittaa pienistä puutteista ja vioista ainoastaan suullisesti. Jätteiden poltto tulisijassa on yleensä kielletty kuntien ympäristönsuojelumääräyksissä. Olisi tärkeää, että nuohooja kiinnittäisi tähän tarkastuksessaan erityistä huomiota ja tekisi siitä merkinnän myös nuohoustodistukseen.

Pelastusviranomaisen roolin säilyminen nuohoojien seurannassa ja valvomisessa on tärkeää. Myös nuohoojien kouluttamisesta ja täydennyskouluttamisesta tulee huolehtia. Näin voidaan taata nuohoojien asiantuntemus asukkaiden neuvonnassa ja päästöjen seurannassa ja vähentämisessä. Vaarana on, että valvomattomassa sopimusperusteisessa nuohousjärjestelmässä neuvonta vähenee taloudellisten näkökohtien korostuessa. Ympäristölautakunta pitääkin erittäin tärkeänä, että nuohoussopimukseen sisällytetään aina velvoitteena tulisijan oikean ja vähäpäästöisen käytön opastus.

Esittelijä

ympäristönsuojelupäällikkö
Päivi Kippo-Edlund

Lisätiedot

Eeva Pitkänen, johtava ympäristöasiantuntija, puhelin: +358 9 310 31517
eeva.pitkanen(a)hel.fi